

Práce byla součástí širšího úsilí o revitalizaci Hrdličkova muzea člověka, které se jej zároveň snažilo uchopit coby předmět společenskovedního, zejm. historického, bádání. Vycházeje z obecného problematizování konstrukce popularizačních poselství muzejními institucemi, pokusila se práce zaměřit na způsob, jakým aktéři stojící v pozadí zřízení Hrdličkova muzea člověka vytvářeli tuto expozici. Konstrukce expozice Hrdličkova muzea člověka pak byla nahlédnuta skrze několik rovin, které mohly zásadním způsobem její podobu ovlivnit: 1. vědeckým ukotvením realizátorů a jejich osobními postoji, 2. vztahem k veřejnosti, 3. vztahem ke státu a národu, potaz byl vzat i průběh realizace a okolnosti jej provázející. Cílem tak bylo zpracovat počátky Hrdličkova muzea jinak, než jen čistě z hlediska historického popisu vzniku, ale zohlednit i kulturní, společenský a politický kontext, v němž Muzeum vznikalo a působilo. Šlo tak o pokus analyzovat, nakolik tyto z většiny „nevědecké“ fenomény zasahovaly do podoby expozice, která měla být vědeckým, objektivním a autoritativním sdělením pro veřejnost.